

KINH ĐỒ NGỒI HỒP HỒI

Đây là nh ng đ u tôi đ c nghe h i Ph t còn c trú t i tu vi n C p Cô Đ c, trong v n cây K Đà g n thành Xá V .

M t hôm tr ng gi C p Cô Đ c b b nh n ng. Đ i đ c Xá L i Ph t đ c báo tin, li n tìm đ i đ c A Nan và nói:

- S đ nên cùng ta đi thăm c sĩ C p Cô Đ c

Đ i đ c A Nan khoác áo, c m bát cùng đi vào thành Xá V đ kh t th c v i đ i đ c Xá L i Ph t. Hai v tu n t đi t ng nhà cho đ n khi t i nhà tr ng gi C p Cô Đ c thì ghé vào thăm. Ng i trên gh , đ i đ c Xá L i Ph t h i tr ng gi C p Cô Đ c:

- B nh tình c a c sĩ th nào ? Có tăng có gi m gì không ? Nh ng đau đ n trong c th c sĩ có t t b t đi chút nào không hay là l i gia tăng ?

Tr ng gi C p Cô Đ c tr i:

- Th a các đ i đ c ! B nh tình c a con không th y thuyên gi m. Nh ng đau đ n trong c th đã không b t mà còn càng lúc càng tăng.

Xá L i Ph t b o:

- Bây gi đây, c sĩ nên cùng v i chúng tôi th c t p quán ni m v Ph t, v Pháp và v Tăng. Chúng ta hãy quán ni m nh sau:

- Ph t là Nh Lai, là b c giác ng chân chính và cao t t. Ng i là b c Minh H nh Túc, Ng i là b c Thi n Th , Ng i là b c Th Gian Gi i, Ng i là b c Vô Th ng Sĩ, Ng i là b c Đi u Ng Tr ng Phu, Ng i là b c Th y c a Tr i và Ng i, Ng i là Ph t, Ng i là Đ c Th Tôn.

- Pháp là giáo lý do Nh Lai ch d y, r t thâm đi u, r t đáng tôn kính, r t đáng quý tr ng, không có đ o lý nào sánh b ng. Pháp đó là con đ ng th c t p c a các b c Hi n Thánh.

- Tăng là đoàn th tu h c đ i quy n ch d n c a Nh Lai, trên thu n đ i hòa, không có tranh ch p, pháp nào cũng tu h c thành t u. Đoàn th tôn nghiêm thánh thi n này thành t u đ c Gi i, thành t u đ c Đ nh, thành t u đ c Tu , thành t u đ c Gi i Thoát, Tăng là ph c đ i n vô th ng c a th gian.

- Nay c sĩ, th c t p quán ni m nh th v Ph t, v Pháp và v Tăng thì công đ c không th nghĩ l ng đ c. Quán ni m nh th thì tiêu đ c t i ch ng và phi n não, thu ho ch đ c nh ng k t qu ng t ngào t i mát nh cam l . Ng i trai lành ho c ng i con gái thi n nào bi t quán ni m v Tam B o thì ch c ch n s không bao gi b đ a vào ba con đ ng ác là đ a ng c, ng qu và súc sinh, trái l i s đ c sinh ra trong nh ng hoàn c nh t t c i tr i và c i ng i.

Bây gi chúng ta hãy quán ni m nh sau v sáu giác quan:

- Con m t này không ph i là tôi, tôi không b k t vào con m t này.

- Cái tai này không ph i là tôi, tôi không b k t vào cái tai này.

- Cái mũi này không ph i là tôi, tôi không b k t vào cái mũi này.

- Cái l i này không ph i là tôi, tôi không b k t vào cái l i này.

- Thân th này không ph i là tôi, tôi không b k t vào thân th này.

- Ý căn này không ph i là tôi, tôi không b k t vào ý căn này.

C sĩ quán ni m t p nh sau v sáu đ i t ng giác quan:

- Nh ́ng hình s ́c này không ph ́i là tôi, tôi không b ́ k ́t vào nh ́ng hình s ́c này.
- Nh ́ng âm thanh này không ph ́i là tôi, tôi không b ́ k ́t vào nh ́ng âm thanh này.
- Nh ́ng mùi h ́ ́ng này không ph ́i là tôi, tôi không b ́ k ́t vào nh ́ng mùi h ́ ́ng này.
- Nh ́ng v ́ n ́m này không ph ́i là tôi, tôi không b ́ k ́t vào nh ́ng v ́ n ́m này.
- Nh ́ng xúc ch ́m này không ph ́i là tôi, tôi không b ́ k ́t vào nh ́ng xúc ch ́m này.
- Nh ́ng ý t ́ ́ng này không ph ́i là tôi, tôi không b ́ k ́t vào nh ́ng ý t ́ ́ng này.

C ́ sĩ hãy quán ni ́m ti ́p nh ́ sau v ́ sáu th ́c:

- Cái th ́ y này không ph ́i là tôi, tôi không b ́ k ́t vào cái th ́ y này.
- Cái nghe này không ph ́i là tôi, tôi không b ́ k ́t vào cái nghe này.
- Cái ng ́i này không ph ́i là tôi, tôi không b ́ k ́t vào cái ng ́i này.
- Cái n ́m này không ph ́i là tôi, tôi không b ́ k ́t vào cái n ́m này.
- Cái xúc ch ́m này không ph ́i là tôi, tôi không b ́ k ́t vào cái xúc ch ́m này.
- Cái ý th ́c này không ph ́i là tôi, tôi không b ́ k ́t vào cái ý th ́c này.

C ́ sĩ hãy quán ni ́m ti ́p nh ́ sau v ́ sáu y ́ u t ́ trong c ́ th ́ :

- Y ́ u t ́ đ ́t không ph ́i là tôi, tôi không b ́ k ́t vào y ́ u t ́ đ ́t.
- Y ́ u t ́ n ́ ́c không ph ́i là tôi, tôi không b ́ k ́t vào y ́ u t ́ n ́ ́c.
- Y ́ u t ́ l ́a không ph ́i là tôi, tôi không b ́ k ́t vào y ́ u t ́ l ́a.
- Y ́ u t ́ gió không ph ́i là tôi, tôi không b ́ k ́t vào y ́ u t ́ gió.
- Y ́ u t ́ không gian không ph ́i là tôi, tôi không b ́ k ́t vào y ́ u t ́ không gian.
- Y ́ u t ́ tâm th ́c không ph ́i là tôi, tôi không b ́ k ́t vào y ́ u t ́ tâm th ́c.

C ́ sĩ hãy quán ni ́m ti ́p nh ́ sau v ́ năm u ́n:

- Hình s ́c không ph ́i là tôi, tôi không b ́ gi ́i h ́n b ́i hình s ́c.
- C ́m th ́ không ph ́i là tôi, tôi không b ́ gi ́i h ́n b ́i c ́m th ́.
- Tri giác không ph ́i là tôi, tôi không b ́ gi ́i h ́n b ́i tri giác.
- Tâm hành không ph ́i là tôi, tôi không b ́ gi ́i h ́n b ́i tâm hành.
- Nh ́n th ́c không ph ́i là tôi, tôi không b ́ gi ́i h ́n b ́i nh ́n th ́c.

C ́ sĩ hãy quán ni ́m nh ́ sau v ́ th ́i gian:

- Quá kh ́ không ph ́i là tôi, tôi không b ́ gi ́i h ́n b ́i quá kh ́.
- Hi ́n t ́i không ph ́i là tôi, tôi không b ́ gi ́i h ́n b ́i hi ́n t ́i.
- T ́ ́ng lai không ph ́i là tôi, tôi không b ́ gi ́i h ́n b ́i t ́ ́ng lai.

Này c ́ sĩ ! Các pháp đ ́u do nhân duyên sinh kh ́i và do nhân duyên mà ho ́i di ́t; th ́c ra t ́ tính c ́a các pháp là không sanh, cũng không di ́t, không đ ́n cũng không đi. Khi con m ́t phát sinh, nó phát sinh, không t ́ đâu t ́i c ́; khi con m ́t ho ́i di ́t, nó ho ́i di ́t, không đi v ́ đâu c ́. Con m ́t không ph ́i là không tr ́ ́c khi phát sinh, con m ́t không ph ́i là có tr ́ ́c khi ho ́i di ́t. T ́t c ́ các pháp đ ́u do nhân duyên h ́i t ́ mà thành. Nhân duyên đ ́y đ ́ thì con m ́t có m ́t, nhân duyên thi ́u v ́ng thì con m ́t v ́ng m ́t. Đi ́u này cũng đúng v ́i tai, mũi, l ́i, thân và ý; hình s ́c, âm thanh, mùi h ́ ́ng, v ́ n ́m, xúc ch ́m và ý t ́ ́ng; cái th ́ y, cái nghe, cái ng ́i, cái n ́m, xúc ch ́m và ý th ́c; và cũng đúng v ́i sáu y ́ u t ́, năm u ́n và th ́i gian.

Trong năm u ́n không có gì có th ́ đ ́ ́c g ́i là ta, là ng ́ ́i, là th ́ m ́ng. Không th ́ y đ ́ ́c s ́ th ́c đó t ́c là vô minh. Vì vô minh mà có v ́ng đ ́ng, vì có v ́ng đ ́ng mà có v ́ng th ́c, vì v ́ng th ́c mà có s ́ phân bi ́t ch ́ th ́ và đ ́i t ́ ́ng nh ́n th ́c, vì có ch ́ th ́ và đ ́i t ́ ́ng nh ́n th ́c mà có s ́ phân bi ́t sáu căn và sáu tr ́n, vì có s ́ phân bi ́t sáu căn và sáu tr ́n mà có xúc ch ́m, vì có xúc ch ́m mà có c ́m th ́, vì có c ́m th ́ mà có tham ái, vì có tham ái mà có v ́ng m ́c, vì có v ́ng m ́c mà có hi ́n h ́u r ́i sinh t ́, kh ́ não và ́ u s ́ u không th ́ k ́ xi ́t.

C ́ sĩ ! Ông đã quán ni ́m đ ́ th ́ y đ ́ ́c r ́ng m ́i pháp đ ́u do nhân duyên mà phát hi ́n và không có t ́ tánh riêng bi ́t. Đó g ́i là phép quán ni ́m v ́ KHÔNG, m ́t phép quán ni ́m cao

siêu vào bậc nhất.

Thầy tập đức này đây, thầy tụng kinh Cáp Cô Đốc khóc, nói chuyện chan hòa. Đức thầy A Nan hỏi ông:

- Thầy, vì sao mà ông khóc? Ông thầy tập đức không thành công sao? Ông có tiếc nuối gì không?

Thầy tụng kinh Cáp Cô Đốc trả lời:

- Thầy đức thầy A Nan, con không tiếc nuối gì hết, con thầy tập đức rồi thành công. Con khóc là vì con cảm động quá, con có duyên phụng sự Phật và các bậc cao đức tập lâu rồi mà con chưa tụng đức nghe một giáo pháp nào vì diu, máu thịt và quý báu như giáo pháp hôm nay con đức đức đức thầy Xá Lợi Phật trao truyền.

Lúc này đức thầy A Nan báo thầy tụng kinh Cáp Cô Đốc:

- Thầy nên biết, giáo pháp này các vị khất sĩ và nữ khất sĩ đức đức đức nghe Phật giảng dạy rồi tụng kinh

Thầy tụng kinh Cáp Cô Đốc thưa:

- Bạch đức thầy A Nan, xin đức thầy báo cho tôi và đức thầy Tôn đức giảng dạy thầy cũng có đức đức đức nghe như tụng giáo pháp vì diu như giáo pháp này. Có tụng như tụng thầy không có đức thầy nghe, hiểu và hành trì tụng giáo pháp như giáo pháp này, tụng cũng có tụng như tụng thầy có đức thầy nghe, hiểu và hành trì tụng giáo pháp thâm diu này.

Nghe và thầy tập đức với hai thầy xong, thầy Cáp Cô Đốc cảm thấy trong lòng như nhàn, thanh thoát. Ông phát đức tâm Vô Thôn tụng. Các đức thầy Xá Lợi Phật và A Nan và thầy giảng ra thì thầy Cáp Cô Đốc cảm nhận chung và sinh lên cõi trời Tam Thiên Tam Thiên.

(Dịch từ bộ Tăng Nhật A Hàm, phẩm Phi Thu tụng thứ 51 – kinh số 8; có tham khảo và phiên dịch từ kinh Anathapindikovada (M.143) và Giáo Hóa Bổn Kinh, kinh thứ 26 của Trung A Hàm).